

MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia Generala a Finantelor Publice
a judetului Suceava
Str. Vasile Bumbac nr.7, Suceava
Telefon/Fax: 0230/521358

DECIZIA NR. 48

din 19.05.2008

privind soluționarea contestației formulată de
S.C.S.R.L. din localitatea înregistrată la Direcția Generală a
Finanțelor Publice a
județului Suceava sub nr. din 08.04.2008

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava, prin adresa nr./02.04.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr./08.04.2008, cu privire la contestația formulată de **S.C.S.R.L.**, cu sediul în localitatea,, județul Suceava.

S.C.S.R.L. contestă Decizia de impunere nr./21.02.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr./21.02.2008, întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava, privind **suma delei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.R.L. din localitatea, contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr./21.02.2008, emisă în baza Raportului de inspecție

fiscală nr./21.02.2008, întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava, prin care s-a respins la deducere taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, din care societatea contestă suma delei.

Petenta precizează că prin Raportul de inspecție fiscală nr./21.02.2008 organele de control au constatat că în luna septembrie 2007, societatea nu ar fi colectat TVA în sumă delei la factura fiscală nr.în valoare delei, emisă către S.C.S.R.L. Suceava, reprezentând contravaloare chirie imobil situat în str.din localitatea – Hala nr. 2 cu o suprafață de 1500 m.p.

Petenta susține că, în conformitate cu prevederile art. 141 alin. 2 lit. e din Codul fiscal, operațiunea de închiriere a bunurilor imobile beneficiază de regimul de scutire de TVA fără drept de deducere.

Societatea susține că în baza prevederilor art. 141 alin. 3 din Codul fiscal, a depus la Administrația Finanțelor Publice a municipiului sub nr.opțiunea de taxare din punct de vedere al TVA –ului a operațiunilor de închiriere a imobilului din, document pe care îl anexează în copie la dosarul cauzei.

Contestatoarea precizează că pentru o parte din acest imobil, care a făcut obiectul contractului de închiriere încheiat cu S.C.S.R.L. Suceava, cu aplicare de la data de 01.08.2007, anexat în copie la dosarul cauzei, societatea a depus la Administrația Finanțelor Publice a municipiului sub nr.opțiunea de anulare a taxării din punct de vedere al TVA, conform prevederilor pct. 38 alin. 5 și 7 din Normele de aplicare ale Codului fiscal, document anexat în copie la dosarul cauzei.

Petenta precizează că opțiunea de anulare a fost transmisă concomitent cu încheierea contractului de închiriere, respectiv data de 16.07.2007 și înainte ca acest contract să producă efecte respectiv data de 01.08.2007.

Contestatoarea susține că organele de control nu au ținut cont de opțiunea de anulare a taxării transmisă la organul fiscal și au considerat impozabilă activitatea de închiriere a întregului imobil situat în

În susținerea contestației societatea invocă prevederile art. 141 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările ulterioare și ale pct. 38 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal.

II. Prin Decizia de impunere nr./21.02.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr./21.02.2008, organele fiscale din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Suceava, au stabilit în sarcina S.C.S.R.L. din localitatea, o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă delei.

Organele de control au constatat că în luna septembrie 2007, societatea nu a colectat TVA în sumă delei, aferentă facturii fiscale nr.în valoare delei,

emisă către S.C.S.R.L. Suceava, reprezentând contravaloare chirie spațiu comercial pentru care a depus la Administrația Finanțelor Publice a municipiului notificare privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. 2 lit. E din Codul fiscal nr.

Organele de control au considerat că au fost încălcate prevederile art. 137 alin. 1 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, motiv pentru care au stabilit o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă delei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară, cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare se poate pronunța asupra legalității stabilirii acestei sume în condițiile în care petenta susține că nu avea obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată aferentă chiriei și depune la dosarul contestației copie după notificarea înregistrată sub nr. privind anularea opțiunii de taxare din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată pentru spațiul comercial închiriat în suprafață de 1500 mp.

În fapt, în luna septembrie 2007 societatea a emis către S.C.S.R.L. Suceava factura nr., în sumă delei, reprezentând chirie spațiu comercial, pentru care nu a colectat taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă delei.

Organele de control au constatat că societatea avea obligația de a colecta TVA, pe motiv că a depus la Administrația Finanțelor Publice a municipiului, notificarea pentru opțiunea de taxare din punct de vedere al TVA –ului nr.pentru spațiul închiriat.

Organele de control au stabilit că au fost încălcate prevederile art. 137 alin. 1 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, motiv pentru care au stabilit în sarcina petentei o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă delei.

Societatea depune la dosarul cauzei notificarea privind anularea opțiunii de taxare din punct de vedere al TVA –ului nr., pentru o parte din imobilul închiriat în suprafață de 1500 m.p.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 141** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, cu modificările ulterioare, unde se precizează:

ART. 141

„Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

[...]

(2) Urmatoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxa:

[...]

e) arendarea, concesionarea, inchirierea si leasingul de bunuri imobile, cu urmatoarele exceptii:

1. operatiunile de cazare care sunt efectuate in cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu functie similara, inclusiv inchirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. inchirierea de spatii sau locatii pentru parcare a autovehiculelor;

3. inchirierea utilajelor si a masinilor fixate definitiv in bunuri imobile;

4. inchirierea seifurilor;

[...]

(3) Orice persoana impozabila poate opta pentru taxarea operatiunilor prevazute la alin. (2) lit. e) si f), in conditiile stabilite prin norme.

Din textul de lege citat mai sus rezultă că sunt scutite de TVA operațiunile de închiriere de bunuri imobile din interiorul țării, cu excepția operațiunilor de cazare din sectorul hotelier, închirierea de spații pentru parcare a autovehiculelor, de închiriere a mașinilor și utilajelor fixate definitiv în bunuri imobile și închirierea seifurilor, însă orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea acestor operațiuni în anumite condiții, stabilite prin norme.

La **punctul 38** din **H.G. nr. 44/2004** pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se fac următoarele precizări:

Norme metodologice:

„38. (1) In sensul [art. 141](#) alin. (3) din Codul fiscal si fara sa contravina prevederilor [art. 161](#) din Codul fiscal, orice persoana impozabila poate opta pentru taxarea oricareia dintre operatiunile scutite de taxa prevazute la [art. 141](#) alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, in ceea ce priveste un bun imobil sau o parte a acestuia.

[...]

(3) Optiunea prevazuta la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat in [anexa nr. 1](#) la prezentele norme metodologice si se va exercita de la data inscrisa in notificare. O copie de pe notificare va fi transmisa clientului. Depunerea cu intarziere a notificarii nu va anula dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare. In situatia in care optiunea se exercita numai pentru o parte din bunul imobil, aceasta parte din bunul imobil care se intentioneaza a fi utilizat pentru operatiuni taxabile se va comunica in notificarea transmisa organului fiscal. [...].

(5) Persoana impozabila care a optat pentru regimul de taxare in conditiile alin. (1) poate aplica regimul de scutire de taxa prevazut la [art. 141](#) alin. (2) lit. e) din Codul fiscal de la data inscrisa in notificarea prevazuta la alin. (7).

[...]

(7) Persoana impozabila va notifica organele fiscale competente cu privire la anularea optiunii, prin formularul prezentat in anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice. Aplicarea scutirii de taxa este permisa de la data inscrisa in notificare.

Din textele de lege citate mai sus rezultă că orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile scutite de taxă conform Codului fiscal, în ceea ce privește un bun imobil sau o parte a acestuia, opțiune ce se notifică organelor fiscale competente pe un formular prevăzut de lege și se poate exercita de la data înscrisă în notificare.

Conform acestor prevederi legale, persoana impozabilă trebuie să depună o notificare la organul fiscal și în cazul anulării opțiunii de taxare, aplicarea scutirii de taxă fiind permisă de la data înscrisă în notificare.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că S.C.S.R.L. a emis către S.C.S.R.L. Suceava factura nr.în valoare delei, reprezentând contravaloare chirie spațiu comercial, pentru care nu a colectat taxa pe valoarea adăugată.

Societatea a prezentat în timpul controlului notificarea pentru opțiunea de taxare din punct de vedere al TVA –ului nr.pentru spațiul închiriat, organul de control stabilind că societatea avea obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată aferentă facturii nr.

Contestatoarea susține că nu datorează taxa pe valoarea adăugată aferentă chiriei, pe motiv că s-a depus la organul fiscal notificarea nr.pentru opțiunea de anulare a taxării din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, pentru spațiul comercial închiriat în suprafață de 1500 mp, document pe care îl anexează în copie la dosarul contestației.

Pct. 38 alin. 9 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

„(9) Orice persoana impozabila care aplica regimul de scutire prevazut de art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal si care a avut dreptul la deducerea integrala sau partiala a taxei aferente bunului imobil sau partii din bunul imobil va efectua ajustarea taxei deduse conform art. 149 din Codul fiscal, daca bunul se afla in cadrul perioadei de ajustare.”

Din textul de lege menționat mai sus rezultă că orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire în cazul închirierii de bunuri imobile și care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului imobil sau a unei părți din bunul imobil, va efectua ajustarea taxei deduse.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că petenta a închiriat societățiiS.R.L. Suceava, un spațiu comercial în suprafață de 1500 mp, fără a colecta taxa pe valoarea adăugată aferentă chiriei, la dosarul cauzei fiind

anexată notificarea nr.privind anularea opțiunii de taxare din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată pentru suprafața de 1500 mp din imobilul închiriat.

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că imobilul respectiv a fost achiziționat de petentă la data de 07.05.2007, pentru care s-a aplicat taxarea inversă, iar în perioada 01.05.2007-31.12.2007 la imobilul respectiv s-au efectuat lucrări de investiții constând în lucrări de modernizare a spațiului comercial, pentru care societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată.

Din cele prezentate mai sus și având în vedere prevederile pct. 38 alin. 9 din H.G. nr. 44/2004, citat mai sus, rezultă că pentru suprafața de 1500 mp din imobilul închiriat, pentru care există notificarea privind anularea opțiunii de taxare din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, se aplică prevederile art. 149 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, referitoare la ajustarea taxei pe valoarea adăugată, unde se precizează:

ART. 149

„Ajustarea taxei deductibile in cazul bunurilor de capital

(1) In sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezinta toate activele corporale fixe, definite la art. 125[^]1 alin. (1) pct. 3, precum si operatiunile de constructie, transformare sau modernizare a activelor corporale fixe, exclusiv reparatiile sau lucrarile de intretinere a acestor active, chiar in conditiile in care astfel de operatiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de inchiriere, leasing sau orice alt contract prin care activele fixe corporale se pun la dispozitia unei alte persoane;

b) bunurile care fac obiectul inchirierii, leasingului, concesiunii sau oricarei alte metode de punere a acestora la dispozitia unei persoane sunt considerate bunuri de capital apartinand persoanei care le inchiriaza, le da in leasing sau le pune la dispozitia altei persoane;

c) ambalajele care se pot utiliza de mai multe ori nu sunt considerate bunuri de capital;

d) taxa deductibila aferenta bunurilor de capital reprezinta taxa achitata sau datorata, aferenta oricarei operatiuni legate de achizitia, fabricarea, constructia, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitata sau datorata, aferenta repararii ori intretinerii acestor bunuri sau cea aferenta achizitiei pieselor de schimb destinate repararii ori intretinerii bunurilor de capital.

(2) Taxa deductibila aferenta bunurilor de capital, in conditiile in care nu se aplica regulile privind livrarea catre sine sau prestarea catre sine, se ajusteaza, in situatiile prevazute la alin. (4) lit. a) - d):

a) pe o perioada de 5 ani, pentru bunurile de capital achizitionate sau fabricate, altele decat cele prevazute la lit. b);

b) pe o perioada de 20 de ani, pentru constructia sau achizitia unui bun imobil, precum si pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, daca

valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil astfel transformat sau modernizat.

(3) Perioada de ajustare începe:

[...]

d) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), a căror valoare este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil transformat sau modernizat, și se efectuează pentru suma taxei deductibile aferente transformării sau modernizării, inclusiv pentru suma taxei deductibile aferente respectivei transformări sau modernizări, platită ori datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări după transformare sau modernizare este anul aderării sau un an ulterior aderării.

[...]

(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situația în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice;

2. pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei;

3. pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită față de deducerea inițială;

(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2). Ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare ramasă, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare. Prin norme se stabilesc reguli tranzitorii pentru situația în care pentru anul 2007 s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (4) lit. a) pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial;

(7) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustărilor este neglijabilă, conform prevederilor din norme.”

Din textele de lege citate mai sus rezultă că bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, precum și operațiunile de construcție, transformare sau modernizare a activelor corporale fixe, exclusiv reparațiile sau lucrările de întreținere a acestor active, iar taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă operațiunilor de achiziție, fabricare, construcție, transformare sau modernizare a acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată aferentă lucrărilor de reparații sau întreținere a acestor bunuri.

Conform acestor prevederi legale, taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital se ajustează pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcția sau achiziția unui bun imobil, precum și pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil,

daca valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totala a bunului imobil astfel transformat sau modernizat. Perioada de ajustare începe la data de 01 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare și se efectuează pentru suma taxei deductibile aferente transformării sau modernizării.

Conform prevederilor legale ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare de 20 ani o singura dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare, pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită față de deducerea inițială.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că petenta a achiziționat un imobil în data de 07.05.2007, pentru care s-a aplicat taxarea inversă, iar în perioada 01.05.2007-31.12.2007 la imobilul respectiv s-au efectuat lucrări de investiții constând în lucrări de modernizare a spațiului comercial, pentru care societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată.

S-a constatat că societatea deține notificarea nr.privind opțiunea de taxare a operațiunilor legale de imobilul respectiv.

De asemenea, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că petenta a închiriat societățiiS.R.L. Suceava, spațiul comercial în suprafață de 1500 mp, fără a colecta taxa pe valoarea adăugată aferentă chiriei.

Petenta depune la dosarul cauzei notificarea nr.privind anularea opțiunii de taxare din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată pentru imobilul închiriat în suprafață de 1500 mp, document care nu a fost prezentat în timpul verificării, nefiind cercetat de către organele de control.

Referitor la dreptul contestatoarei de a depune probe noi în susținerea cauzei, sunt incidente prevederile **art. 213 alin (4)** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

Referitor la aplicarea acestui articol, **pct. 182.1** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin **H.G. nr. 1050/2004**, precizează:

„182.1. În temeiul art. 182 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de

soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.”

Din textele de lege mai sus prezentate se reține că petenta poate depune în susținerea cauzei documente noi și probe noi, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.

De asemenea, se reține că în această situație organului care a efectuat activitatea de control i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.

Având în vedere că, pe de o parte, petenta deține un document nou, care anterior nu a fost analizat de organele fiscale, acesta fiind depus ulterior la dosarul contestației, și faptul că, potrivit punctului 182.1 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, organului care a efectuat activitatea de control trebuie să i se ofere posibilitatea să se pronunțe asupra acestuia, iar pe de altă parte, organul fiscal trebuie să analizeze dacă sunt aplicabile prevederile art. 149 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, referitor la ajustarea taxei pe valoarea adăugată, urmează să se **desființeze Decizia de impunere nr./21.02.2008 și Raportul de inspecție fiscală nr./21.02.2008, ce a stat la baza emiterii deciziei atacate** pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, în vederea analizării documentului depus de contestatoare în susținerea cauzei și, eventual efectuarea operațiunii de ajustare a taxei pe valoarea adăugată.

Desființarea are la **bază prevederile art. 216 alin (3) din O.G. nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se stipulează:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanțelor fiscale contestate și pentru care s-a dispus desființarea actului atacat se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”,

și prevederile **pct. 12.7 și 12.8** din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin **Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005**, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.”

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 141 și 149 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, cu modificările ulterioare, pct. 38 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 213 alin (4) și 216 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 102.5 și pct. 182.1 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, pct. 12.7 și 12.8 din O.M.F.P. nr. 519 din 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

Desființarea Deciziei de impunere nr./21.02.2008, privind **suma delei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, în vederea reanalizării cauzei strict pentru aceeași perioadă și aceleași obligații fiscale, conform celor reținute în cuprinsul prezentei decizii și a prevederilor legale aplicabile în speță.

Verificarea va fi efectuată în termen de 30 zile de la data comunicării prezentei, de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a emis decizia de impunere contestată și desființată prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

1. MATERIA Taxa pe valoarea adăugată - TVA aferentă serviciilor de închiriere

- **art. 141** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal
- **punctul 38** din **H.G. nr. 44/2004** pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal